

PRVDENTIA·PRÆSTAT
EX·LIBRIS
HEW·MORRISON

NATIONAL LIBRARY
OF SCOTLAND

LEIGIBH AS!

LET GO!

Rè aon do stoirmibh cho fiadhaich 's a sheid air a' chost dheas, ruith long bheag, air an robh sgioba do thriur, air son dion do Chaolas Phlimouth. Bha sgioba na luinge air a dheanamh suas do sgiobar, mate, agus giullan. An deigh bhi aige acair air son ùine, thòisich an long roimh neart na gaoithe, air slaodadh a h- acair, agus fadheoidh ruith i air na creagan. Bha an oidhche gle dhorcha agus fhuar, 's cha robh coslas gu'm biodh dol as ann,—thuig na h-uile air bòrd gu 'm feùmadh i briseadh gle luath. Chunnacas, gu ta, gu 'n ruith i ionnsaidh a' chladaich, de na creagan, agus chaidhan "*life-boat*" air ball gu cabhair a' dheanamh. Nuair a' chunnaic sgioba na luinge an *life-boat* gu mall deanamh orra, shaoil leo gu robh long eile tighinn a nuas orra; ach dh' innis guth o na bhata, a' ghlaodh gu h- ard os ceann fuaim nan tonnan gu 'n robh cabhair dlùth.

Se so na b' urrainn am bata dheanamh, uair a' ghlacadh, agus dhol cho fagus air an luing 's a' b' urrainn i, chum gu 'n leumadh an sgioba stigh innte mar dh' fheudadh iad. So a' rinn i, is choisinn am *mate* leum stigh, fàgail an dithis eile ar bòrd. Mu n' mhionaid sin thàinig tonn a' sguab am bata air falbh o'n luinge astar fhad, is chailleadh mu fhichead

mionaid, ma 's b' urrainn i tilleadh air aise. A rithist, le mòr-chunairt do 'n sgioba, thugadh am bàta suas ri taobh na luinge. Dh' éigh na daoine ruithasan bh' air bòrd, iad a' leigadh as agus tuiteam steach do 'n bhàta. Cha robh fad aca ri tuiteam; agus b' èigin gu robh am bàta direach fuidhpe, oir thuit leabhar—pòca an sgiobair innte. Ach air ball tha i air a' giùlan air falbh le tonn eile, fàgail an sgiobair 's an giullan fathast crochadh ris an luing. Uair eile, ach le mòr-dhuilgheadais, chithear am bàta tilleadh air aise, ach is ann gu fhaighinn a mach gu bheil an long nis air briseadh suas. Cha 'n 'eil e furasda thuigsinn, car son nach do rinn iadsan a chailleadh feum de 'n mheadhon tearnaidh chaidh thoirt cho dlùth orra: an dara cuid cha b' urrainn doibh an greim air an luing leigadh as nuair dh'iarradh orra chum gu 'n tuiteadh iad steach 's a' bhàta, no mhealladh iad le dùil cabhair ruigsinn orra rathad eile. Gu robh buaidh aig leithid so do dhòchas orra, tha e soilleir, oir re an ùine bha an *life-boat* feuchainn ris na creutairean bochda so thearnadh, bha inneal eile air a' ghnathachadh air a' chladach air son an aobhar cheudna.

Ge b' e air bith mar bha sin, an àite leigeadh as, agus earbsa ris an *life-boat*, chroch iad ris an luing, is chailleadh iad. Cha 'n fheud sinn cron fhaighinn dhoibh, cha 'n urrainn sinn ach truas ghabhal riutha. Cha 'n 'eil e na ni cho furasda greim a leigeadh as, agus tuiteam steach do bhàta, tha thu faicinn air a tilgeadh air h- aise 's air a h- adhart leis na tonnan fodhad, 's gur gann a chithear i leis an dorchadas, agus a dh' fheudas, mu 'n ruig thu i, bhi air a giùlan air falbh le tonn, gá d' fhàgailsa gu dhol a dhìth.

Cha 'n urrainn sinn ach truas bhi againn riuthsan thàinig gu crioch cho muladach, agus dòchas bhi againn gu robh iad ullamh air son caochlaidh cho obann.

Tha faireachadh iogantais, doilghios, agus truais air a' dhusgadh suas annain, nuair tha sinn faicinn an duine agus an gille so air am bàthadh cho faisge air tearuinteachd; agus gidheadh, tiomchioll oirne, gach là, tha tachairt ni tha ni 's ro iogantaich is bhrònaich, agus tha gann dusgadh smuaine no faireachaidh sam bith. Co meud, là an deigh là, tha dol fo ann an sgrios shiorruidh, le bhi deanamh di-meas, agus eadhon tàir air a' mheadhon slàinte chaidh ullachadh le Dia. Ciod is urrainn bhi cho muladach, ri neo-churam dhaoine thaobh slàinte an anama? Cia lionmhor an drean tha leantuinn bhi crochadh ri soithichean briste an àite bhi crochadh ri Criosd an t-soisgeil?

Theagamh gu 'n tig an *tract* so gu laimh iomadh nach d'rinn greim fathast air an Dòchas chuireadh rompa. Ciod tha 'n Sgriobtair 'g radh mu thiomchioll 'ur staide agus dhùil? Tha e gle shoilleir. Tha sibh ciontach; bhris sibh lagh naomh, ceart, urramach an Tighearna; tha sibh fosgailte do mhallachd an lagha. Is i a' cheisd, ma ta, cha 'n e, bheil sibh an cunnart, no bheil tearuinteachd fagus oirbh; tha, an dà fhìrinn so air am foillseachadh. 'Se so a cheisd, an d' rinn no nach d' rinn sibhse fèum de 'n mheadhon sàbhalidh so? Bheil sibh creidsinn anns an Tighearn Iosa Criosd? Dh' aithnich na seoladairean bochda ud gu robh iad an cunnart, crochadh ris an luing bhriste; chunniac iad gu robh an *lifeboat* ri 'n taobh, ach bhàthadh iad chionn 's nach

robh chridhe aca na *leigeadh as* agus tuiteam steach innte. Agus mar sin feudaidh sibhse chreidsinn, gu bheil sibh an cunnart, agus gur e Criosd an Slanuighear; ach tha ni air choireigen ann ris am bheil sibh a' crochadh gu diomhain, agus nach leig sibh as. Cuimhnichibh ciod e bhur staide: se so e. Tha sibh mar aon a' crochadh ri luing bhriste; tha 'n stoirm beuchdaich mu 'r tiomchioll, 's na tonnan briseadh thairis oirbh; tha chrioch am fagus; an sin tha an *life-boat* fodhaibh, agus se glaodh na h-uile do 'n aithne 'ur cunnart, Leigibh as! leigibh as! air son 'ur beatha leigibh as!

Gu ma beannaichte gu robh Dia, thaobh na muinntir sin a thilg iad féin air Criosd cha 'n 'eil teagamh sam bith. "Esan a chreideas ann, cha chuirear gu nàire e." Dh' fheudadh an t-seoladair bochd leigeadh as, 's an deigh sin bhi air a' bhàthadh. Cha 'n ann mar sin tha e thaobh na muinntir thilgeas iad féin air Criosd. Dh' ullaich Dia, aig nach 'eil tlachd am bàs nan aingidh, ach gu 'm pilleadh 's gu 'm biodh iad beo, sláinte iomlan air bhur son, eadhon gràs air son gràis. An uair a thilgeas sinn sinn féin air Criosd, tha na gairdeanan siorruidh fodhainn, agus tha sinn tearuinte.

Gu 'n deanamh Dia an Spiorad Naomh comasach sibh, an roghainn mor so dheanamh air ball. Gu 'n cureadh E ri 'ur coguis focal na fianuis so, *Leigibh as!*

